

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Egész évre	8 K
Fél évre	4
Negyed évre	2
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felétős szerkesztő:

KOROM GYÖRGY.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Főmunkatárs: Oszeszly M. Victor.

A nyilttér sora egy korona

Kéziratokat nem adunk vissza.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A gyermekvédelemről.

Irta: Báró EDELSHEIM GYULAY LIPÓT
Az Országos Gyermekvédelmi Liga elnöke.

Van-e nagyobb kincsünk a gyermeknél? És mégis uton-útfélen találunk rongyos, beteg, éhező, fázó, elhagyott, züllött gyermekeket.

Mi az oka ennek?
Talán a szülői szeretet hiánya?

Téved aki azt hiszi! Inkább a nehéz megélhetési viszonyokban kell keresni a baj okát és főleg abban, hogy a társadalom még mindig nem ismeri fel azt a kötelességet, hogy ott, ahol a szülő képtelen gyermekéről gondoskodni, az a társadalom vállalja magára a gyermekek felnevelését. A szervezett társadalom: az állam már megtette az első lépést, amikor megalkotta a gyermekvédelmi törvényeket és felállította az állami gyermeknehelyeket, a melyekben most 25.000 gyermeket gondoznak. Már azt lehetett volna hinni, hogy ezzel az intézménnyel meg fog szűnni a gyermekek nyomorúsága.

Pedig dehogyan szűnt meg! Nap-nap után megzörgött ajtónkat szegény rongyos asszonyok csecsemővel a karjukon s krajcárt kérnek, mert napok óta nem ettek;

zimaköz, zord időben ott állanak az utca szegletén s a havas, esőverte rongyból dingerdő kis gyermek nyöszörgése hallatszik. Megesik a szívünk, a mikor ezt látjuk! Mit tehet az az ártatlan kis gyermek arról, hogy apját munkaközben beleset érte? Hogy anyja fekvő beteg? Vagy hogy létét a könynyelmitesség, a pálinka hatásának köszöni?

Nem is ez a kérdés. Hanem az, hogy ha már az a szerencsétlen kis jószág itt van. akkor meg kell menteni az életnek, az emberiségnek.

Nem szabad megengedni, hogy száalom és könyörületesség híján egy is elpusztuljon közlünk; meg kell törni azt a közönyt, amely elfordul tőlük; a szeretet melegével le kell olvasztani a szívekről azt a jégérteget, amely azokat érzéketlenné teszi a kicsinyek sorsa iránt.

Fel kell ébreszteni a lelkiismeretet, tettekre kell bírni a felebarát szeretetett s meg kell erősíteni a társadalmunkban azt a tudatot, hogy amikor az elhagyott gyermeket védi, nem irgalmasságot gyakorol, hanem kötelességet teljesít.

Mindenki tudja, aki gyermekvédelemmel foglalkozik, hogy nincsen az a rossz sorban sanyilódó gyermek, akinek baján pénzzel és szeretettel segíteni ne lehetne.

Ha tehát annyi pénz állana rendelkezésre, hogy az elhagyott gyermekek tartásdíjai fedezhetők lennének s annyi szeretet fog sarjadni a szívekből, hogy foglalkozunk is a mások gyermekeivel, akkor elértük célunkat.

A tapasztalatlanok azt kérik:

Hát nem költ a gyermekvédelemre elég pénzt az állam? Nem tartanak-e fenn községek, egyletek, egyesületek gyermekvédelmi intézeteket, elegendő számban? A társadalomnak nevesebb és tehetősebb tagjai nem áldoznak-e a jótékonyágnak tulon-tul?

Hát bizony ebben van egy szemernyi igazság, de nézzünk csak a dolog mélyére.

Az egyesületnek a már teljesen használt társadalomtól segítséget alig kapnak s a jótékony bazárok és táncmulások, előképek, kiállítások költségs rendezésén s főleg pénzügyi sikertelenségén okulva, létfontartások érdekében az államhoz fordulnak segítségért.

Viszont az állam a maga 5 százalékos betegápolási pótdóbjából, a melynek csak egy kis hányada fordítható gyermekvédelmi célokra, még azoknak a feladatoknak a teljesítésére is alig képes, amelyekre a törvény kötelezi.

Ott állunk tehát ma, hogy úgy az állam,

„Csak tréfa volt“

Irta: Oszeszly M. Viktor.

Az egyike elmúlt évben látogatást tettem a hegyes-völgyes Ausztria egy rendez határszéli kis városkájában, Kufsteinban.

Nem Rézsa Sándor romantikáját akartam felidézni, nem őrzi is Kufstein hatalmas börtöne utáni erdőkkel szembe néző el, — már jómagam sem tudom: mi vezelt el akadé e nevezetes helyen.

Eleg az hozzá, hogy ott voltam. És ha már ott voltam, ha nem is direct azért mentem oda, de hát megtekinttettem a magasan befalozott komor börtön-épület belse, szomorú világot.

Kalauzum, — kívül már a városba érkezésem utáni napon, tehát jóval a látogatás ideje előtt — megismerkedtem, a börtön-felügyelővel, vagy valami hisztánnyal egyének a fia volt. Tűs-nyögő ausztriai gyerek, nem éppen mogorva képével, de nem is a legbarátságosabb tekintettel.

De ez mind unem gátolt engem abban, hogy rá ne erőszakoljam, hogy vigyen el magával e szomorú helyre.

Egy verőfényes, meleg nyári délutánom, már jó a korai órákban, ott álltunk a fogház főbejárati-nál s csemetéinkre a szigoru akor kapu-ör — miközben kalauzum pár szót váltott vele — bebecsajított bentünket a szépen gondozott, tiszta, kavicsosított-utu fogház-udvarba.

A több emeletű, hatalmas épület ridig falai komoran merészelték ránk apró, vasrácsoz ablakcsomajokat.

A jól gondozott utakon durva, darócruhás rabokat sétáltattak a feltöltött szorongó börtön-örök.

Miután sorba végigmustráltuk a sápadt börtön-lakokat, belepűntünk a nagy épület kőcök-kákkal kirakott, hosszú folyosójára, melyen kalauzum végvezetett, le a nap által csak gyéren világított, rételmes sötétségi föld-állati helyiségekbe, a „nehéz“ rabok köze.

Az erős vaspántos ajtók előtt szuronyos börtönörök lépéseink mince kopogása vegyült a döbös, szellőzött pince-levegőbe. Az örök lépések közben be-betekintettek a vaspántos ajtók kicsi ablakán a sötét cellákba s amint hangos kopogásainkra figyelmesek lettek csendesen köszöntöttek bennünk.

Kalauzum biztos lépésekkel a fel-sötét folyosó egyik erősen őrített szobácskájához vezetett. Nyilván: ismerős volt a helyen.

— Itt egy honfirtásra fog akadni! — sugta. Kérésünkre, miután biztosítottuk az ajtó előtt cövek-egyesen álló őrt mindenféle esetleges kellenetlenségűl, a kulecsár segítségével megropantak a vastag vaspántok, zajukkal feláramlva a folyosók csendes légkörébe, megnyílt a nehéz fa-ajtó s mi a sötét, egészségtelen, csak egy tenyérnyi vasrácsoz ablakon át világított cellába léptünk.

A nedves földalatti cella nyirkos levegője feléleszen hatott ideginkre s én tekintetemmel hol a penészgombával bevont falonlatlan falat, hol meg a cella egyik sarkában eldugva állott szalma-

zsákon gubbasztó sápadt, beteges-zínű, halott-halvány, szinte átlatzó-arcu, 30—35 év körüli férfit vizsgáltam.

Gyenge-fényű szeméit kérdőleg meresztette reánk a belépekősr, s mintha megmozdult volna, zörögnyort a kezére erősitett vastag rablincis.

Az ajtó előtt álló őr betette utánunk az ajtót s mi benn voltunk, négy nedves fal között, melyen a tenyérnyi piciny ablaknyíláson beszuródó halvány napfény gyöngy fénycsokot járt, mintha mesélkedett volna a halott-halvány, búniós férfival, mintha fényével is emlékeztetbe akarta volna idézni a régi szabadságot.

Mi percekig némán, szótlanul vizsgáltuk ezt a ridet, szomorú környezetet; torunkat mintha fogtatta volna az az egészségtelen, nehéz penész-szag, — nem bírtunk szólni.

Néha-néha a falról legyöngyöző víz nagy koppant a cella föld-alján s a megtört búniós rák nézett ijáztelen beesett, szomorú, búniós, fénytelen szemével fájdalmasan, szenvedően.

Aztán amint vasmarkával felszabadította torunkat az a nehéz szag, a megszólalt fájdalmas-tekintetű, összecsuított, megzörgénydült alak kérésünkre elmondta történetét, a maga leplezetlen igazságában s ráncos arcán meglátszó, hogy ez a panasz jól esik neki, mert sajnálják, szánják . . .

Fénytelen szemek már rég kiapadtak konyei, megtört alakja egyszerű-egyszer eső rándulása jött azaltal míg beszélt vontatomal, alig érthetően, mintha már beszélni is efelejtett volna.

mint a gyermekvédelem foglalkozó egyesületek, a társadalom élénk érdeklődése és hathatós anyagi támogatása híján feladataikat teljesíteni képtelenek.

Másrészt a megadózottak és folytonos gyűjtésekké zaklatott társadalom ki van merítve és nem hajlandó újabb áldozatokra a mi nem is csoda, mert a különféle egyesületek tagjegyzékének átolvasásánál azt látjuk, hogy az összes egyesületnél a társadalomnak csak egy bizonyos osztályával találkoznak s a tagok kevés kivétellel mindig és mindenütt ugyanazok. Legfőképpen a védnőknek és elnökök változnak. Ami pedig azt az ellenvetést illeti, hogy nem elégítik-e ki a meglévő állami és társadalmi gyermekvédelmi intézetek a megadózottak szükségletét, — hiszen állig van a gyermekvédelemnek olyan ága, amelyet valamelyik egyesület föl ne karolt volna — csak azt jegyezzük meg, hogy bizony a gyermekvédelemnek óriási területe hever meg parlagon, megművelentlen, s bár az egyes jótékony egyesületek meg is kezdték működtetni, sok helyen azért az első kapavágásnál tovább alig értek.

Látjuk, hogy a gyógyíthatatlan beteg, avagy a testi és szellemi fogyatkozásban szenvedő gyermekeknek milyen kis hányada áll rendes intézeti gondozásban, továbbá a siketnéma és vak gyermekek milyen óriási száma van még igaz gondozás híján!

— Azt kérjük: mióta vagyok itt? Tíz év óta. Tíz éve ebben a lelkem-gőgő, rideg helyen, betegem, ös-zetörve, a kiszabadulás boldogított reménye nélkül.

— S hogy miért kerültem ide? Szomorú, nagyon szomorú történet, jól emlékszem rá, mintha csak tegnap történt volna, pedig itt minden órában, minden percem egy évszázadnak tűnik fel és én már számtalan sokszor megbűnhődött emlékezetemben.

Tavaszi volt. Lelket-felrisszító, napsgaras tavasz. — Mikor az ember megkönyebbült szívvel keresi fel a szabad természetet, hogy lelkebe-szívébe szívja a virágillatú, pasirtadallal teitelt levegőt, — akkor hozott össze a végezt egy szende, ártatlan nézésű fiatal leányt, kinek arcáról a jószág, a szeretet, a bátorítás ragyogott le az én gondatlan, fiatal, alig 22 évet megért lényemre.

En a megismerkedés első pillanataiban felve közeledtem hozzá, de szívbem a fellobbant első szerelem lángjával. Éreztem, hogy ez lesz az, akiről én álmaiban, ébren szüntelenül ábrándoztam, aki képes lesz az én útra, korán arvaságra jutni életem erő, életélelem előléhez reményt nyujtan.

Jóságos, bátorító arca oly szépen, oly kimondhatatlanul gyönyörűségeen ragyogott réám, hogy én azt hittem, hogy boldogságom, idővöm e percben tetőpontra hágott, hogy nem is szabad énnekem nagyobb boldogság után áhítoznom, hiszen talán ezt sem érdemlem meg.

Napokint ott találkoztunk a kisváros barátságos ligetében, hol vasárnapokint a rózsás s jácmin-illatú hangos, boldog kakajok gyűjtéknek, s gondatlan, virgocék gyermek-hód rajja a szépen hengerzett utakat.

Sokáig, nagyon sokáig gyávanak éreztem magam, hogy odabörtölök parányi lábait elé, s megvajlam magasan lánógó érzéseimet. Mindahányszor csak feltettem e szándékot magamban, a tette alkalmas pillanatban mintha valami fogatott volna s o sokszor kérdezte, sokszor csendített meg bújóság hangját ilyenkor.

— Ernő, maga mondani akar valamit!

(Folytatása következik.)

Már ezen igények kielégítése is rengeteg összeget emésztenek föl, pedig még meg sem említettük a gyermeksanatóriumok kérdését; hol van meg a fázó és éhező gyermekeknek ruhával és étellel való ellátása? A napközi otthonok áldásdus működésének támogatása és fejlesztése?

A szegény iskolás gyermekeknek tan-díjjal és tanszerekkel való ellátása?

Legutóljára hagyjuk pedig azt, ami nézetünk szerint az előbbieknél is fontosabb: a szigorubb nevelést igénylő gyermekek számára berendezendő internátusok kérdését.

Gondoljunk csak azokra a züllött csavargó gyermekekre, akik a vétséggyeknek és büntényeknek minden fajára képesek.

Ezeket a gyermekeket a javító intézetbe kellene adni, de ott nincs hely, s így a legtöbb gyermek el sem helyezhető.

A szigorú nevelést igénylő gyermekeknek a gyermekvédelmi törvények és rendeletek az internátusok fölállítását írják elő, a melyeket azonban az állam pénzügyi szempontokból ez időszert nem létesíthet.

Az ilyen internátusok fölállítása nem lehet a társadalmi jótékonyaság földata, mint ahogy nem feladata a börtönök, fegyházak és javítóintézetek fölállítása és fönntartása sem. De hogyha a társadalom a gyermekvédelemnek egyéb ágait teljes mértékben fölkarolná, akkor az államnak több pénze volna fordítható ilyen internátusok létesítésére.

Felsoroltuk nagyjából a legégetőbb bajokat, melyeken segíteni kell, bár távolról sem mondottuk el mindazt, amin segíteni lehetne. De ez is elegendő arra, hogy felébréssze a szunyadvó lelkiismeretet, mert mindenki érzi, hogy e bajok gyógyítását igényelnek!

HIREK.

— **Vásár.** F. hó 22-én nagy forgalomnak a színhely volt Alsólendva. E napon tartott meg t. i. a rendes bójti vásár. — Az állatvásár a külső réten folyt le. A felhajtás igen nagy volt, úgy a ló, mint a marha állományban. A kirakodó vásár a déliótti órákban vette kezdetét és eltartott egész d. u. 3 óráig. Négy órában már minden el volt takarítva, s így a nehézségekkel járó közlekedés ismét a rendes mederbe terelődött.

E rovat alatt adunk föl azokról az elmaradhatatlan kisebb-nagyobb lopásokról, amelyekkel ilyenkor az állandó vásári tolvajok szakszerűen foglalkoznak. — Hermann Józsefnek és ennek József nevű csemetéjé mintegy 40 korona értékű ruhamentű ös-szelepva elraktak illora. A helybeli csendőrség a bűnlekkelt együtt átkísérték a terhelteké a kir. járásbírószághoz.

— **Lopások.** F. hó 16-án éjjel az alsólendvai főberlet kárára a hidvégi majorból 7 mmaza burgonyát loptak el.

A csendőrség kiderítette, hogy a lopást Ribes József és Horváth István hozzofuzulási jómódú helyi lakosok követték el, kiktől a burgonya a hozzofuzulási község előjáróságához szállítottat. Terheltek feljelentettek.

Mult hó 21-én Pétesháza község határában a mezei ösöz vessző lopókát ért letten; akik midón üdözöbe vették, üdözöggy visszarisszartására hátálvölöztek. A lopást Csancsár József és Bogár Ferenc pétésházi suhanok követték el. — A feljelentés megtétetett.

— **Takarékpenztár Stridón.** Mint értesülünk, Stridón takarékpénztár létesül. Alapítókéje 60,000 korona. 600 darab 100 koronás részvényekben.

— **A gólyamadar.** Nagy nőhódító híreben áll Galambok községben Horgos József odaváló dalias termelti. Jóképi legény. Szerelmi kalandjainak se szeri, se száma, letrótt virágok, elbodontott és aztán hüttell elhagyott falusi ártalanságok átköztek a saját hiszékeny szíveiket, no meg a legény kuckiás kis bujuzást, észvesztő feketé szemeit. Hiába volt azonban minden szép és jó tulajdonsága, ami a leányok előtt kedvesette tette. Takács Jnlia odaváló leány nem hitt a legény csábító mézes mázos szavainak. Vagy haragra lobbant e miatt Horgos és még a mult év szeptember 21-én megleszte a leányt a galamb-boki kertek alatt és levölözte. Fenyegő, erkölcs-telen merényletet követett el ellene. A szegény leány megjézzéde a legény életveszélyes fenyegőtéséről, nem mert szüleinek szólni a brutális támadásról. A napokban azonban mikor az a huncut kis madárka kezdett a fába felett kelpelni, tovább a dolgot nem lehetett rejtgetni, a leány nagy sírás-rívás között tördelmesen bevallott mindent. A szerencsétlen szülők feljelentették a leányt a csendőrségnél, ahol a vizsgálat azonnal megindították.

— **A bosszúálló legény.** Molnár Imre salföldi 24 éves legény Tóth Annát, mivel kedvését rágalmta — megleszte a falu végén, vas-villával megzúrkálta s úgy ös-sze-vissza verte, hogy úgy kellett hazaszállítani lakására. A heves természetű szerelmes legény ellen megtették a feljelentést.

— **A gazdák érdekében hasznos újítást** tervez Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő kik Budapestben. — Ugyanis a gazdák ezeideig teljes megnyugvással szerették be gazdasági magzükségeitüket oly üzletekben, ahol Mauthner-féle hírneves könyvkereső és virágmagvak árústanak, abban a hiszében, hogy ott a gazdasági magvak is a Mauthner cégfől valók. Sajnos ez nincs mindenütt így, aminek következtében bizony sok oly gazdasági magot vettek meg a gazdakkal, amelyek sohasem kerültek ki Mauthner raktárából. Amint értesülünk a gazdák érdekében megvédésére ér a cég jő hírneveskedő révösen ismerteti fogja mindazon vidéki kereskedők és szövetkezetek névsorát, a melyeknél a cég gazdasági magjai kaphatók. — Addig is ajánlatos a vásárlásnál a be-zérzési forrás felől meggyőződést szerezni.

— **Nők a magyar iparért.** Tudomásunk van róla, hogy Zalaegerszeg úri hölgyei megakárij biznissé, miként segíthetnek a magyar iparúgyon, vagis nemzeti bajunkon. Az újít módját fogják keresni annak, hogyan lehetne egyszer már megvalósítani azt az untig hangoztatott jelszót, hogy: Pártoljunk a magyar ipart. Hát csak úgy, hogy minden magyar hölgy szent fogadalmat tesz arra, hogy a bostólót, meg akárkítöl is mind abból a fajtából, a mi Magyarországon csak készül, nem vásárol idegen iparcikkét. Ezt a fogadalmat megfogják tenni a zalaegerszegi magyar asszonyok. Annál szebb lenne tessék megjegyezni, a férfiak szerepe most egy darabig szünetel. A vásárlás az asszonyok dolga. A magyar ipar pártolása, az asszonyok szívén és akaratán fordul meg. Az asszonyoknak e téren való munkálkodása most a nemzeti ügynek a tengeréltézi. Legyenek minél többen a hazafiass táborban.

Irodalom.

— **Csány emlékkönyv.** Öt és fél ivnyi terjedelemben egy kis fizetett állítottam ös-sze Csány Lászlóra vonatkozó adatokkal és képekkel. Van egy néhány új adat is köztük; a többiek emléksorok, apróságok a jellemzésére, eredeti levelek, muzeumbeli okmányok. Bevezetésül Németh Eleknek — Andaházy Irón ir. szép méltató cikket, — emléksorokat Tuczay János és Németh István, Jellemző apróságokat vannak Kismagyar János, Kászonyi Mihálytól, Balassy Ferentől, Nagy Károlytól, Utazás a Balaton körül e. könyvből. Érdekes adatokat irat bele Id. Tarányi Ferenc, Bogay Máté, Kuskó István; családi és köz-

igazgatási ügyben hét levele a Bognyak sármel-
leki könyvtárból; a kolozsvári 48-49. tört. orsz.
Ereklje Muzéumból 32 rendelete, kiáltványa;
Novák Mihálynak „Föltámadást az akasztófaig” c.
felolvasása, Borbély Györgynek a vértanúk ün-
nepén elszavalt „Föltámadnak”... c. rapszodája
Csányról; Megjegyzések stb. Egy kiáltványa ere-
deti lenyomatban, két levele eredeti kéziratban,
egy melléke, egy álló kép. — A könyvcsécskék
egy korona az ára, diszkóitában két korona. A
jövendőben a Csány szoborralapra meg y ezért
igen szeretném, ha minél többen megvennék. A
könyv ma készült meg s a ik megrendeltek, azok-
nak pár nap múlva elküldöm. Rendeljek meg
mások is.

BORBÉLY GYÖRGY.

837 tkv. 1906. szám.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. bíróság mint tkvi lator-
ság közhírré teszi, hogy dr. Csikó Sándor a lendvai
lakos végrehajtatonak Kiss Pál végrehajtást szer-
ződő elleni 147 kor. 27 fill. tok-követelés és jár-
mányi ügyében az alsólendvai kir. bíróság terüle-
tén levő:

1. pincezi 35. sz. tjkvben 1-5 sor 210. hrsz.
a. felvét. A 1 és 6,30-ad részben özv. Adorján
Jánosné sz. Vég Erzsé, B 10 és 2,30-ad részben
Cseke Anna, B 11 a. és 2,30-ad részben k. k.
Cseke Ignác, B 12 és 2,30-ad részben Cseke
Kati, B 16 a. és 3,30-ad részben Kis Pál, B 17 a.
és 3,30-ad részben Kis Rozsi, B 19 a. és 6,30-ad
részben Csondor Ferenc örökgyógyó, B 20 és
3,30-ad részben Guttman Alajos B 21 a. és 3,30-ad
részben Fátér Blanka f. Rieck Románé tulaj-
donát képező egész ingatlanra (számtó a Dios
aljában) aqo alapon ezennel 211 koronában
megállapított kikiáltási árban és pedig a B 16
alatti rész kivételével a többi részre az id. t-cikk
156. §-a alapján.

2. az u. o. 347. sz. tjkvben 1 sor 268.
hrsz. a. felvét. B 1 a. és 2,10-ad részben özv.
Adorján Jánosné sz. Vég Erzsé, B 7. 8. 10. 11
alatt és 6,10-ad részben Teresztényák Elek és
Cserovec Juli B 13 a. és 1,10-ad részben Kis
Pál és B 14 a. és 1,10-ad részben Kis Rozsi
neven álló egész ingatlanra (szóló pince az elő-
hegyen) adó alapon ezennel 372 koronában meg-
állapított kikiáltási árban és pedig a B 13 a.
rész kivételével a többi részre az id. t-cikk 156.
§-a alapján.

3. ugyanebben a tjkvben 1 sor 270. hrsz.
a. felvét. ingatlanból a tkv. szerint rét, az adó-
bizonyítván szerint (szóló és pince az Előhegyen)
B 13 a. Kis Pál neven álló 1,10-ad rész jutá-
lékára adó alapon ezennel 45 korona 60 fillben
megállapított kikiáltási árban.

4. sz u. o. 417 sz. tjkvben 11 sor 37. hrsz.
a. ingatlanból a B 1 a. s 6,30-ad részben özv.
Adorján Jánosné sz. Vég Erzsé, B 7 és 11 a.
és összesen 6,30-ad részben Süle József B 8 a.
és 2,30-ad részben 2,30. — B 9 és 2,30-ad rész-
ben k. k. Cseke Ignác B 10 a. és 2,30-ad rész-
ben Cseke Kati,

B 14 a. és 3,30-ad részben Kis Pál. B 15
a. és 3,30-ad részben Kis Rozsi, B 17 a. és
3,30-ad részben Adorján József B 18 a. és
3,30-ad részben k. k. Adorján Ágnes neven álló
egész ingatlanra (32 sz. ház, udvar s kert) adó
alapon ezennel 464 koronában megállapított ki-
kiáltási árban pedig a B. 14. alatti rész kivé-
telével a többire az id. t.-c. 156. §-a alapján,
továbbá a B 17 és 18. alattiakra a Fordán Kati
javára C. 10. alatt bekebelezve levő szolgalmi jog
fenntartása mellett

Az árverést elrendelte, és hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az

1906. évi május hó 25-ik napjának

d. e. 10 órákor Pincez közösgéhaná megtar-
tandó nyilvános árveresen a megállapított kikiál-
tási aron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10° o-át kospeszben, vagy az
1881. LX. t.-cz. 42. §-ában joizelt árfolyamnal szam-
ított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt igazsá-
gügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadé-
kpes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni.

Alsó-Lendva, 1906. évi február hó 16.

A kir. Járásbírósig mint tkvi hatóság.

Bíró, kir. aljbró.

SZŐLŐVESSZŐ

A világhírű

DE LA WÁRE

adja a legjobb bort!

Oltani permetezni nem kell!!

a szőlőszet kince.

A phyloxeraának ellent áll!!

Leírás és árjegyzéket ingyen küldünk
bárkinck.

Szőlőoltványok mérsékeit áron
kaphatók!

Nagymennyiségű sima s gyökeres Dela-
wáre vessző eladás.

Czím:

Szigyártó és Takáts.

szőlőtelep tulajdonosok

Telep: Alsó-Segesd

Központi iroda Felső-Segesd. (Somogy megye).

BUDAPEST EJJEL

című szenzációs könyv
második kiadása
most jelent meg.

Irta: Benedek László (Adrian)
Ára 3 korona.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatala utján.

Egy jó házból való fiu

ki olvasni irni tud,
azonnal felvétetik

HUBER ALAJOS

vendéglősnél

Bellatincz.

A helybeli ernyő-
gyárban április 1-vel 5

tanuló lány felvétetik.

Jelentkezés vasárnap és hét-

főn d. e. 11 órákor a gyár

irodájában.

Hirdetések felvétetnek

a kiadóhivatalban.

Keil-lakk

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil - féle viasz kenőcs kemény-padló számára

Keil - féle fehér „Glasur” fénymáz 90 f.

Keil - féle arany-fénymáz képekretetnek 40 f.

Keil - féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkorn kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsólendván.

K Ö N Y V N Y O M D A

BALKÁNYI ERNŐ

könyvnyomda, könyvkötészet, könyv és papirkereskedése

Alsólendván.

Ajánlja dusan felszerelt községi nyomtatvány raktárát valamint papir író és rajzeszközeit.

Elkészít legszebb kivitelben és legolcsóbb árak mellett bárminő e szakmába vágó munkákat.

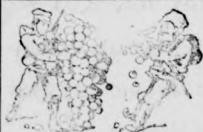
K Ö N Y V K Ö T É S Z E T

Egy jó házból való fiu

tanoncul felvétetik

Balkányi Ernő nyomdájában

Aalsólendván.

Az elmúlt
rendkívüli
száraz nyár
folyamán
ismét a

KÜLLŐMENTI

Első SzőlőoltványtelepTulajdonos: Caspari Frigyes Medgyes, 95. Nagy-
Küüllőmegeye) volt az egyedüli az egész országban,
mely oltványait órási mennyiségű, naponta 5 millió
liternyi vízrel öntözte, s ennek folytán az egyedüli
szőlőtelep, amely ez évben is valóban szép és min-
pen tekintetben kifogástalan minőségű szőlőoltva-
nyokat szállít.Képes árjegyzék számos elismerő levéllel ingyen
és bérmentve.

20—20

A legszebb uri- és női cipők
kaphatók :**Báder Hermannál**

Aalsólendván.

Megrendelések és javítások

elfogadtatnak

és pontosan eszközöltetnek.

84.711elismerő nyilatkozat fényesen bizonyítja a „György életbalszam” nagy
gyógysikerét, mely számtalan esetben kiváló gyogyereje által biztos
gyógyulást szerzett különféle betegeknek.Számítalan beteg kapta vissza egészségét a „György életbalszam” által, melynek gyógyhatása csodálatos, kiváltképpen: gyomorbag, bél-
haj, cívagyizlanság, influenza, kolika, láz csuz, közhvény, fej- és fogtájásban szenvedőknel. 84.711 elismerőlevél bizonyítja ezt. — 12
kis vagy 6 nagy dupla üveget 4 kor, 50 fill. bérmentve. Minden itt rendeléshez 1 üveg ingyen lesz mellékelve pontos használati uta-
siással. Szétküldi az egyedüli készítő: Városi gyógyszerzet, Temesvár, Szentgyörgy-ter 56.

Ezen háziszser ne hiányozzon egy családnál sem.

György lovag védjegye

György lovag védjegye

Nyomatott Balkányi Ernő gyorsajtójan Aalsólendván.